

blive af Betydning; naar Eiendommen nemlig var 11 Skjæpper Hartkorn, vilde det næsten kunne naae til, at een Skjæppe Hartkorn kunde blive tagen fra den, uden at Hartkornsafgang skulde finde Sted. Det er vel rigtigt, at dette ikke er saa ringe ved en saa lille Jordlod; men Skatterne vilde dog kun kunne blive 2 eller 3 Rbdlr. aarligt. Det forekommer ogsaa Udvalget, at dette Tilfælde vil være meget enkeltstaaende, thi i Almindelighed vil det være meget ubetydelige Arealer, der afgives, saa at Udvalget ikke troer, at der vil være nogen Anledning til Forandring i Paragraphen for dette enkeltstaaende Tilfælde, og det forekommer os, at den lovgivende Magt paa en Maade her vilde optræde som Formynder for de enkelte Borgere, som om man vilde forbyde dem at modtage en Capital som Godtgjærelse paa een gang, men lade dem vides med at faae Godtgjærelsen aarligt. Udvalget maa derfor vedblivende foreslaae, at disse Paragrapher i Udkastet, der, som det forekommer os, med saa og tydelige Bestemmelser have vidst paa en heldig Maade at fremstille Principerne og Motiverne, usforandrede maae blive vedtagne som Lov.

**Stampe:** Jeg skal tillade mig at henstille et Par korte Bemærkninger til nærmere Overveielse af det ærede Udvalg. Det vil meget ofte være Tilfældet, at det Jordstykke, om hvis Afstaaelse der er Spørgsmaal, eies af Een og høves i Brug af en Anden. I saa Henseende forekommer det mig hensigtsmæssigt, at Loven gaves en Tilføining f. Ex. i § 3, om at Eieren, der oppebærer Godtgjærelsen, er forpligtet til at betale Brugeren aarligt lovlig Rente af denne Godtgjærelse. Denne Bestemmelse er gjort gjældende i Forordningen af 23de April 1845 om Afstaaelse af Jord til Udvikelse af Kirkegaarde, i Forordningen af 5te Marts 1845 om Afstaaelse af Jord til Jernbaner, og i den Thinget foreslaaede provisoriske Forordning af 5te Mai 1848 om Afstaaelse af Jord til Opførelse af Fattighuse og Boliger for huusvilde Personer paa Landet, og de Arealer, om hvis Afstaaelse der i disse Tilfælde kunde blive Spørgsmaal, ere ofte ogsaa meget ubetydelige, navnlig fremkommer der ofte det Tilfælde med Hensyn til Kirkegaardene, at Kirken eier,

eller idetmindste ansees at eie et Stykke af Jorden udenfor Kirkegaardens Mure, saa at der altsaa kun bliver Tale om at afstaae et lidet Stykke af privat Eiendom til Udvikelse af Kirkegaarden. Jeg skulde ligeledes tillade mig at henstille til nærmere Overveielse af det ærede Udvalg, om det kan ansees tilråadeligt i denne Henseende aldeles at forbigaae Forholdet mellem Eier og Pantnaver, som det af den meget ærede Indenrigsminister er yttret i Motiverne, hvilket Forhold ogsaa berøres i de af mig citerede Anordninger. Da jeg engang har Ordet, skal jeg tillade mig at yttre, at jeg anseer den af Udvalget foreslaaede Betaling af 3 Rbd. til Landinspektøren, der leder Forretningerne, at være passende, efter som denne Forretning i Almindelighed udføres af Stiftslandinspektøren, der har en aarlig Gage af Staten og derfor maa ansees pligtig til mod en moderat Betaling eller moderat Diætspenge at udføre saadanne Forretninger, der overdrages ham af Staten. Af Landinspektører, der ikke tillige ere Stiftslandinspektører, er der, saavidt mig af Erfaring bekjendt, meget saa udenfor Kjøbenhavn eller paa Landet i Danmark i det Hele taget. Jeg skal tillige tillade mig at berigtige en Uttring af den høitærede Indenrigsminister under Sagens foreløbige Behandling derhen, at Placaten af 13de September 1806, der bestemmer en Betaling af 3 Rbd. til Landvæsenkommisfائرerne, alene gaaer ud paa daglig Betaling og ikke saaledes, som af den høitærede Indenrigsminister er yttret, Betaling af 3 Rbd. for hver Afsædsforretning; thi i det Tilfælde, at en Landvæsenkommisfair faae sig istand til paa een Dag at udføre flere Landvæsenkommisfairs Forretninger, kunde Landvæsenkommisfائرerne og Amtmændene dog uden Tvivl ikke tilkomme mere end 3 Rbd. i Diæter, hvilke da maatte fordeles mellem de enkelte Requirenter.

**Ole Larsen:** Jeg skulde ikke være fremkommen for det høitærede Thing med mit Forslag, naar jeg ikke i Udvalgets § 3 havde fundet Noget efter min Mening Ubilligt og de gjældende Principer aldeles Modstridende i sigesom at underhandle med de nuværende Eiere og give dem Godtgjærelse for den Byrde, som i Fremtiden vil komme til at hvile paa Eien-